CESARSKIE ROZPORZĄDZENIE
z dnia 15 Maja 1851,

mocą którego wydany zostaje przepis, w przedmiocie kwaterowania wojska, dla wszystkich krajów koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego.

Zważywszy naglącą potrzebę uregulowania w sposobie stósownym przepisów o kwaterowaniu wojska, zatwierdzam na wniosek Moich Ministrów spraw wewnętrznych i wojny, i za poradą Mojéj Rady ministrów, tudzież po wysłuchaniu Rady stanu, załączony przepis o kwaterowaniu wojska, podług którego postępować należy we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego od 1 Czerwca 1851, i wykonanie takowego polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, wojny i finansów, każdemu w swoim obrębie.

Franciszek Józef m. p.

Bach m. p. ***Csorich*** m. p.

Przepis o kwaterowaniu wojska.

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

§. 1. Rozdzielenie wojska do pojedynczych krajów koronnych zarządzone będzie przez najwyższe dowództwo wojskowe.

Obowiązkiem jest władz wojskowych, oznaczyć rozłożenie wojska wewnątrz każdego kraju koronnego i w każdéj pojedynczéj stacyi, w porozumieniu z politycznemi władzami administracyjnemi; przyczém należy wzgląd mieć na przedstawienia tychże, zgodne z celem wojskowym.

§. 2. Kierunek spraw kwaterunkowych, należy do politycznych władz administracyjnych. Te winny wydawać odnoszące się do tych czynności rozporządzenia i takowe w razie potrzeby środkami przymusowemi do skutku doprowadzić. W szczególności winny są czuwać nad wypełnieniem obowiązków, w tym względzie na gminy przypadających, i według okoliczności zarządzić co potrzeba. Zażalenia wydarzające się, rozstrzygać winny też same władze administracyjne, w przepisanéj drodze instancyi.

Jeżeli zażalenia takowe wymierzone są przeciw osobom wojskowym, władze polityczne winny pomocy szukać u właściwych komend wojskowych, w miarę, o ile takie zażalenia są uzasadnione.

§. 3. Kwaterunek jest, albo

a) trwały, albo

b) przechodowy (przechód).

Trwały jest wtenczas, jeżeli umieszczenie żądane jest najmniéj na ćwierć roku naprzód (§. 43.); każdy inny kwaterunek, uważany być ma za przechód.

§. 4. Dla przechodów, należy wyznaczyć właściwe gościńce wojskowe, stacye południowe i nocne i dla każdéj potrzebne obwody kwaterunkowe, np. mniejsze dla przechodów zwykłych, większe dla przechodów nadzwyczajnych.

§. 5. Do dalszego obwodu, należy kwaterować dopiéro wtedy, jeżeli potrzeba umieszczenia za wielką jest na mniejszy obwód, lub jeżeli tenże obwód bez tego już za nadto obciążonym został.

§. 6. Według téj saméj zasady, należy postępować przy kwaterunkach potrzebnych po za gościńcem wojskowym.

§. 7. Tak w pojedynczych gminach tego samego obwodu kwaterunkowego, jako téż w każdéj gminie z osobna, należy przy kwaterowaniu postępować po kolei.

Zażalenia przeciw nieprawnemu rozdziałowi kwaterunku, tak między gminy tego samego obwodu kwaterunkowego, jako téż wewnątrz gminy, rozstrzygać mają władze polityczne administracyjne.

§. 8. Każda gmina obowiązana jest, stósownie do niniejszego rozporządzenia dostarczyć pomieszczenia wraz z innemi potrzebami oddziału wojska, który jéj, podług jéj możności umieszczenia takowego, przydzielonym zostanie.

§. 9. Jeżeli oddział przydzielony, lub część tego może być umieszczona w koszarach, lub, wedle zdania właściwéj władzy administracyjnéj, w mogących być użytemi budynkach rządowych, wówczas nie należy żądać od gminy innego pomieszczenia dla niego.

§. 10. Do kwaterunku wojska, należy wybierać szczególne miejsca, gdzie się znajdują koszary lub podobne do nich lokalności; pominąć takowe miejsca można tylko wtenczas, jeżeli rozkład wojska w nich, dla ważnych powodów wojskowych, uskutecznić się nie da.

§. 11. Zostawiona jest wolność gminom na pomieszczenie wojska i koni służbowych obrócić osobne budynki, i na ten cel budować lub wyszukać koszary, kwazy-koszary, izby na czynsz wojskowy, stajnie, i t. p.

Nawet osoby prywatne mogą, w porozumieniu z gminami, zbudować koszary, kwazy-koszary, izby na czynsz wojskowy, stajnie i t. p., czyli to w celu uwolnienia siebie samych od kwaterunku, czyli też w celu pobierania renty z tych zakładów.

Jeżeli lokalności podobne, zbudowane zostały umyślnie dla pomieszczenia wojska; wowczas nie należy takowych policzyć między te lokalności, które według §. 20go służyć mają za podstawę przy rozkładzie kwaterunku wojskowego.

W miejscach, gdzie się znajdują lokalności, umyślnie na pomieszczenie wojska poświęcone i do tego stósowne, należy przedewszystkiém takowe na ten cel obracać.

Toż samo może się dziać w całym obwodzie, lub w całym kraju koronnym; wolno téż na ten cel utworzyć fundusze kwaterunkowe.

§. 12. W razie kwaterunku trwałego (§. 3) zostawiony jest gminie wybór, czy swoje koszary chce zaopatrzyć potrzebnemi sprzętami, takowe utrzymywać, czyścić i uszkodzone zastąpić i przyjąć na siebie opał i oświetlenie, lub nie. W tym ostatnim przypadku, zarząd wojskowy winien wziąść to na siebie, a zachodzące w takim razie stósunki prawne, należy zawsze ustanowić w kontraktach piśmiennych.

§. 13. Zarząd wojskowy, ma prawo trzymania według potrzeby markietanów we wszystkich koszarach, przez wojsko zaległych i rządowi należących. Wszelako takowi winni być pomieszczeni wewnątrz koszar, i nie mogą żywności i napojów, które im trzymać wolno sprzedawać, ani na ulicę, ani téż dla gości siedzących ze stanu cywilnego.

Co do koszar, zbudowanych przez gminy lub osoby prywatne, stanowi miarę zawarty kontrakt najmu.

§. 14. Wojskowość nie może nigdy żądać pomieszczenia i potrzeb innych wprost od posiadacza budynku lub gruntu, lecz winna stósować żądanie swoje zawsze do przełożonego gminy, o ile nie zachodzi pośrednictwo politycznych władz administracyjnych.

Gmina obowiązaną jest wybrać lokalności, wymienić takowe oddziałowi wojskowemu, i wskazać drogę do kwater nawet w razie potrzeby, przez przewodników.

§. 15. Wojskowość jest obowiązaną przyjąć pomieszczenie i inne potrzeby poboczne, przez gminę jéj wskazane, niniejszemu przepisowi odpowiednie.

§. 16. Przełożony gminy, winien wykonać żądanie wojskowości co do kwaterunku, nawet i wtenczas, gdyby uważał takowe, za przewyższające miarę prawną, jeżeli komendant oddziału obstaje przy swojém żądaniu; w przeciwnym razie ma prawo użycia środków przymusowych.

Wszelako wolno jest gminie wnieść zażalenie swoje do przełożonéj władzy politycznéj.

§. 17. Gmina winna żądaniu kwater od niéj wymaganych, zadosyć uczynić wewnątrz gminy i uczynić rozkład w miarę przepisów prawnych.

Obowiązana jest zawrzeć potrzebne kontrakty z najmu lub dostawy z pojedynczemi właścicielami domów i czuwać nad ich dopełnieniem.

Również ma prawo do pomieszczenia wojska żądania stósownych i stojących do dyspozycyi lokalności, nawet w razie potrzeby środkami, których użycie prawnie jest dozwolone, w którym to razie odwołanie się do władzy wyższéj, nie wstrzymuje wykonania jéj rozporządzeń.

§. 18. Ażeby zapobiedz trudnościom przy kwaterowaniu przechodów wojska i w dostawie innych potrzeb, należy dotyczące gminy o przechodzie zawczasu uwiadomić.

§. 19. Obowiązek dostarczenia kwatery w naturze cięży na posiadaniu domu, a względnie na posiadaniu innych lokalności, mających się dostarczyć.

§. 20. Podstawą kwaterunku jest, stósownie do tego przepisu, przestrzeń zdolna i gotowa do pomieszczenia; dochodzić takowéj i utrzymywać ją w ewidencyi, jest rzeczą władz politycznych.

§. 21. Następujące miejsca wolne są od kwaterunku tak ciągłego jako też przechodowego:

1) wszelkie budynki i mieszkania dworu cesarskiego;

2) budynki i mieszkania posłów zagranicznych;

3) wszelkie budynki rządowe i miejscowości, najęte na rzecz służby rządowéj, o ile bez takowych obejść się nie można, według zdania zwierzchności rządowéj, od któréj zawisła gałęź administracyi, mająca pod sobą tenże budynek; wszelako nie należą do téj liczby budynki, znajdujące się na dobrach rządowych i na dobrach funduszów publicznych należące prawem własności rządowi i funduszom;

4) miejscowości urzędowe władz gminnych;

5) miejscowości, poświęcone jawnéj służbie bożéj; zakłady publiczne poświęcone naukom, kształceniu, wychowaniu, pielęgnowaniu chorych i dobroczynności;

6) więzienia, domy kary i poprawy;

7) klasztory panieńskie; w innych zaś klasztorach owe miejscowości, które stósownie do rzeczywistéj potrzeby, klauzurą wewnętrzną muszą być zamknięte;

8) oprócz wspomnionéj w 10tym punkcie izbie mieszkalnéj, także miejscowości potrzebne nieodzownie do czynności urzędowych i duchownych, plebanów i duchowieństwa wyższego wszystkich wyznań, przez Państwo uznanych;

9) miejscowości tak własne jak najęte, a według uznania władzy pocztowéj wymagane mocą przepisów do pełnienia służby pocztowéj;

10) dla każdego dotkniętego kwaterunkiem, przynajmniéj jedna izba mieszkalna i miejscowości, uznane za koniecznie potrzebne do bezpośredniego zarobku jego.

W miejscach, w których budynki mieszkalne wszystkie lub większa ich część, jednę izbę tylko mają, żołniérz zakwaterowany, winien dzielić tę izbę wespół z gospodarzem.

§. 22. W razie najgwałtowniejszéj potrzeby, można każdą stósowną miejscowość użyć na czas potrzeby do kwaterowania wojska, mając wszelako wzgląd na jéj właściwe przeznaczenie.

§. 23. Wolno jest każdemu, przydzielonych mu na kwaterę oficerów, żołnierzy prostych, daléj konie i t. p., umieścić stósownie swoim kosztem w innych lokalnościach, położonych w tém samém miejscu, a w większych zaś miastach, położonych w tym samym obwodzie, do którego kwaterunek jest przeznaczony; co wszelako nie uwalnia zastępcę od obowiązków na nim samym ciążących.

§. 24. Wojskowy, lub urzędnik wojskowy, pobierający kwaterowe, winien jest w razie kwaterunku ciągłego, sam sobie za to nająć mieszkanie.

§. 25. Familije pozostałe po wyruszających oficerach, urzędnikach i stron wojskowych, tudzież żołniérzach, niżéj od feldwebla stojących, nie mają prawa żądania kwatery według tego przepisu; wszelako zaopatrzenie ich na mocy przepisów wojskowych w tym przedmiocie istniejących, pozostaje w swéj mocy.

§. 26. Jeżeli wojsko potrzebuje w marszu przewodników lub posłańców, wowczas gminy takowych dostarczyć są obowiązane.

ROZDZIAŁ II.

O należytościach i wynagrodzeniu przy przechodach.

§. 27. W dołączonych wykazach A i B, widzieć można należytości, których wojsko tak pod względem umieszczenia, jako też innych potrzeb, żądać ma prawo. A i B.

§. 28. Za izbę dla oficera ze światłem, opałem i urządzeniem zgodném z wykazami A i B, rząd płaci w gminach piérwszéj klasy dwadzieścia, w gminach drugiéj klasy piętnaście, a w gminach trzeciéj klasy ośm krajcarów m. k, na jeden dzień i jednę noc, albo przynajmniéj na jednę noc.

Uporządkowanie gmin według wyżéj wspomnionych klas, doprowadzić winny do skutku i osobno ogłosić Ministerstwa, mające sobie polecone wykonanie niniejszego rozporządzenia.

§. 29. Powyższe kwoty stanowią miarę, nietylko przy wynagrodzeniu dwóch izb, należących się zwykle w przechodzie oficerom wyższym, ale także przy oznaczeniu wynagrodzenia wtenczas, kiedy w razie dłuższego trwania przechodu, dozwolone zostało ze strony władzy wojskowéj używanie więcéj nad powyższe miejscowości.

§. 30. Za pomieszczenie żołniérzy prostych u kwaterodawców, rząd płaci jeden krajcar w mon. konw., jeżeli zaś umieszczeni są w koszarach gminnych, kwazykoszarach, lub w izbach na czynszu wojskowym, jeden i pół krajcara za całkowite zamieszczenie przez jeden dzień i jednę noc, lub przynajmniéj przez jednę noc.

§. 31. Jeżeli zarząd wojskowy nie bierze na siebie zupełnego zaopatrzenia żołniérza, wówczas należy za pożywienie (obiad) żołniérza od felwebla i szarży temuż równéj, niżéj idąc

ze strony rządu wymierzyć dzienne wynagrodzenie, co rok ustanowić się mające, w takiéj kwocie, jakąby kosztowały trzy ćwierci funta wiedeńskiego mięsa według przecięcia istniejącego w ciągu zeszłego roku administracyjnego w każdym kraju koronnym (w Węgrzech w każdym dystrykcie, a w Galicyi w każdym obwodzie rządowym).

§. 32. Za umieszczenie konia wraz ze światłem stajennóm, z używaniem sprzętów stajennych i słomą na posłanie, rząd wynagrodzi jeden i pół krajcara m. k. za jeden dzień i jednę noc, lub przynajmniéj za jednę noc.

Jeżeli zamiast słomy, dane będą na posłanie tylko liście lub coś podobnego, w ówczas płacić się będzie za wszystko tylko jeden krajcar.

Nawóz zostaje się temu, kto stajni dostarczył.

§. 33. Przewodnik w marszu lub posłaniec (§. 26), otrzyma ze skarbu dziesięć krajcarów m. konw. za każdą milę drogi tam i napowrót.

Wskazanie wojsku kwater (§. 14), nie będzie jednak wynagrodzoném.

§. 34. Wynagrodzenie, jakie się w przechodzie należy osobom, obciążonym kwaterunkiem za umieszczenie, zaopatrzenie i za słomę dla koni, płacone będzie ze strony wojska przełożonemu gminy lub osobno do tego ustanowionemu kwatermistrzowi bez zwłoki; jeżeli więc wojsko tylko dni kilka w miejscu się zatrzyma, natychmiast przy wyruszeniu jego, jeżeli zaś dłuższy czas się zatrzyma, z reguły co pięć dni, za wystawieniem poświadczenia na otrzymane wynagrodzenie, a nawzajem potwierdzenia odwrotnego.

§. 35. Przy wyznaczeniu czasu do obozów manewrowych, należy wprawdzie przedewszystkiém zwrócić uwagę na to, aby nie było przeszkody w zatrudnieniach gospodarskich i leśnych, jeżeli zaś niepodobna uniknąć szkody lub przeszkodzenia uprawy; wówczas skarb udzieli za to stósowne wynagrodzenie. Nawóz pozostały na miejscu, zostawia się posiadaczowi gruntu.

ROZDZIAŁ III.

O należytościach i wynagrodzeniu przy kwaterunku ciągłym.

§. 36. W razie ciągłego kwaterunku, ma wojskowość prawo żądania wyszczególnionych
A. i B. w wykazach A i B. należytości.

C. §. 37. Załączony spis C, obejmuje należące się oficerom i sztabowym przy kwaterunku ciągłym, urządzenie pokojów.

§. 38. Jakich się wymaga od gminy izb dla pomieszczenia wojska, wskazaném jest w wy-
D. i E. kazie D, jakiéj stajni wojskowéj, wyrażone jest w wykazie E, jakich placów na ćwiczenia w broni
F. i jeżdżeniu (ujeżdżalnie), wskazaném jest w wykazie F.

Ile miejsca potrzeba na kancellarye (zobacz także wykazy A i B), na magazyny, składy, odwachy, więzienia (zob. także wykazy A i B), na domy transportowe, na strzelnice, szkoły pływania, obozy i szpitale, w każdym razie osobno według okoliczności oznaczoném zostanie.

§. 39. Jeżeli żołniérz od felwebla niżéj, zewnątrz koszar lub izb wojskowych, umieszczonym zostanie, nie żąda się dla niego więcéj jak czyste łoże, jakie się w domu znajduje, a opał i światło, kwaterodawca dostarczyć winien.

§. 40. W razie kwaterunku ciągłego, nie należy się żołniérzom pożywienie od kwaterodawcy; wszelako wolno im, jeżeli są umieszczeni zewnątrz koszar i izb wojskowych, żądać wspólnego użycia ognia i naczyń do gotowania.

Gminy i władze polityczne, winny mieć staranie o to, ażeby potrzebne artykuły do pożywienia w dobrym gatunku i za pomierne ceny, także dla wojska były przygotowane.

§. 41. Każdemu wojskowemu, pobierającemu porcye na konie, należy dostarczyć dla koni, które trzyma na stajni, wszelako w liczbie przepisami ograniczonéj, stajni, jeżeli można w tym samym domu, w którym jest zakwaterowany, lub jak najbliżéj takowego.

§. 42. Dla umieszczonych koni służbowych tak oficerskich jako też żołniérskich, od wachmistrza niżéj, dostarczyć winien kwaterodawca oprócz stajni, także światła stajennego w latarni, tudzież urządzenie stajenne w sposobie, jaki w miejscu jest używanym.

Słomę na posłanie, dostarczy zarząd wojskowy, nawóz zostanie temu, kto stajni dostarczył.

§. 43. Komendant placu lub stacyi, winien przynajmniéj cztérnaście dni przed końcem każdego ćwierćrocza za pomocą wykazu uwiadomić przełożonego gminy, o wymaganych w skutek wyższych udzielonych mu rozkazów, w następującém ćwierćroczu mieszkaniach i innych miejscowościach, również miejscowości nie żądane na nowo uważane być mają za opuszczone w następującém ćwierćroczu.

Powyższe wykazy, służyć będą, po upływie każdego ćwierćrocza i po zatwierdzeniu komendanta, iż wszystkie wykazane miejscowości, do użytku wojska dostarczone zostały, za podstawę do wyrównania czynszu.

§. 44. Za miejscowości żądane i ze strony gminy dostarczone, a przez wojsko albo wcale nie, albo tylko czasowo używane, zapłata nastąpić ma za całe półrocze, wszelako zarząd wojskowy, może przez cały czas, za który czynsz został zapłacony, dysponować takowemi, tak jak każdy inny najmujący.

§. 45. Jeżeli w ciągu ćwierćrocza zwiększy się potrzeba miejscowości, dla użytku wojska, należy mieścić się w już najętych lokalnościach, a o ile to się wykonać nie da, zaprowadzić postępowanie takie, jak w czasie przechodu.

§. 46. Przy kwaterunku ciągłym, skarb udzieli gminie wynagrodzenie, stósownie do cen czynszowych zwykłych, w miejscu obliczonych, co dziesięć lat za użycie i wymagane urządzenie kwater oficerskich, kancelaryj i t. d.

§. 47. Dopóki te ceny obliczone nie zostaną, należy w gminach wszystkich krajów koronnych, w których istnieją kontrakta najmu co do użycia i urządzenia kwater i t. d. stósować się do takowych, gdzie zaś za urządzenie nic się nie płaci, należy wynagrodzenie za takowe obliczyć i dodać; nakoniec oprócz tych przypadków, w których dotąd albo żadne albo stałe wynagrodzenie szemalne płacone bywało, mianowicie w niższéj Austryi, w Czechach, w Morawii, na Szląsku, należy płacić wynagrodzenie podług cen wyrażonych w załączonym wykazie G.; G.
w Węgrzech, w Siedmiogrodzie, w Slawonii, nakoniec w Województwie Serbskiém i w Banacie Temeskim, według cen wskazanych w załączonym wykazie H. H.

§. 48. Jeżeli żołniérze umieszczeni zostaną w koszarach gminnych, lub w izbach wojskowych, skarb płacić będzie gminie za dostarczenie zupełnéj należytości od każdego żołniérza na jeden dzień, jeden i pół krajcara mon. konw.; za umieszczenie zaś konia w stajni, na czynsz wojskowy wystawionéj, z dostarczeniem światła stajennego i sprzętów stajennych, na dzień i noc, jeden krajcar mon. konw. (§§. 36 i 38).

§. 49. Za umieszczenie żołniérza prostego u kwaterodawców (§. 39), wynagrodzone będzie tymże ze skarbu za jeden dzień i jednę noc po jednym krajcarze w mon. kon. i również tyle za umieszczenie jednego konia (§. 42).

Bach m. p. ***Csorich*** m. p.

Powyższe wykazy, stosto będą [illegible] każdego [illegible] i po zasięgnięciu ko- mendanta, [illegible] a wszystkie wykazane [illegible] do [illegible] wojska dostarczone [illegible] za pod- stawę do wyrównania [illegible].

§. 14. Za [illegible] żadanej [illegible] dostarczone, [illegible] wojsko albo [illegible] albo [illegible] zapłata [illegible] wszelako [illegible] wszystkie [illegible] tak jak [illegible].

§. 15. Jeżeli w [illegible] potrzeba [illegible] dla [illegible] woj- ska, [illegible] w już [illegible] zaprowa- dza [illegible] tak, jak w czasie [illegible].

§. 16. [illegible] do cen [illegible] i t. d.

§. 17. [illegible] krajów ko- ronnych, w których [illegible] i t. d. [illegible] w [illegible] w Czechach, w Morawii, na Szląsku, [illegible] w załączonym wykazie G.; w [illegible] w Słazonii, [illegible] i w Banacie Temeskim, według cen [illegible] w załączonym wykazie H.

§. 18. Jeżeli żołnierz [illegible] za [illegible] żołnierza za jeden dzień [illegible] za [illegible] konia [illegible] na dzień i noc, jeden krajcar mon. konw. (§§. 26 i 28.).

§. 19. Za umieszczenie żołnierza [illegible] (§. 30), wynagrodzenie będzie [illegible] za jeden dzień i jedną noc, za jednym krajcarze w mon. kon. i równie [illegible] za umieszczenie jednego konia (§. 13).

[illegible]

A. Wykaz

pomieszkań i innych potrzeb, należących się tak w czasie kwaterunku ciągłego, jako też w czasie przechodu jenerałom, oficerom sztabowym i wyższym, tudzież osobom do sztabu należącym, jako też i żołnierzom wszystkich c. k. korpusów i bransz wojskowych.

Pomieszkanie — mianowicie	w czasie kwaterunku ciągłego — pokojów	kómórki	kuchnia	strych	drwalnia	w przechodzie — pokoje	Uwaga
Feldmarszałek	8	2	2	1	1	2	Każda izba, dająca się opalać, chociaż o jedném oknie, uważana jest jako pokój; jako komora zaś uważana być ma wtenczas, jeżeli jest zdolna na pomieszkanie, schowanie sprzętów, i jeżeli się daje zamykać, lecz opalaną być nie może. Jeżeli wypadnie kwaterować oficerów lub osoby, do marynarki wojennéj należące, które tu nie są wyszczególnione, ma się należytość kwatery ich oznaczyć według równych stopni wojska lądowego.
Jenerał kawaleryi lub artyleryi (Feldzeugmeister)	7	2	1	1	1	2	
Feldmarszałek-porucznik lub Wice-admirał .	6	2	1	1	1	2	
Jenerał-major lub Contre-admirał . . .	5	2	1	1	1	2	
adjutant { komendy wojskowéj / krajowéj i / nadkomendy morskiéj } stósownie do oficerskiego ich stopnia							
pułkownik lub kapitan okrętu linijowego .	5	1	1	1	1	2	
podpułkownik albo kapitan fregaty . .	4	1	1	1	1	2	
major albo kapitan korwety	4	1	1	1	1	2	
kapitan albo rotmistrz, porucznik na okręcie linijowym lub na fregacie	3	1	1	1	1	1	
porucznik lub podporucznik, nadoficer i podoficer artyleryjny, chorąży (fenrich) na okręcie linijowym lub na fregacie	2	.	1	1	1	1	
kadet na okręcie marynarskim . . .	1	.	.	.	.	1	
adjutant dywizyi, brygady, batalionu, lub korpusu osobnego	2	.	1	1	1	1	
pułkowy kapelan	2	.	1	1	1	1	
„ lekarz	3	1	1	1	1	1	
„ audytor, stósownie do swego stopnia oficerskiego	.	.	.	.	.	1	
„ adjutant bez kancelaryi . . .	2	.	1	1	1	1	
„ z kancelaryą	3	.	1	1	1	1	
pułkowy bez kancelaryi i archiwum . .	2	.	1	1	1	1	
„ z kancelaryą	3	1	1	1	1	1	
polowy nadlekarz i nadchirurg . . .	2	.	1	1	1	1	
chirurg niższy i nadkonował	1	.	1	1	1	1	
nadfuryer, prowadzący rachunki z kancelaryą	1	.	1	1	1	1	
profos pułkowy i osobnego korpusu { bez aresztu i sztokhauzu	1	.	1	1	1	1	
profos pułkowy i osobnego korpusu { z aresztem i sztokhauz	3	.	1	1	1	2	
c. k. kadeci, dla dwóch	1	.	.	.	.	1 *)	*) oprócz tego wspólnie.
furyerzy, dla 2 bezżennych, lub i żonatego .	1	.	1	1	1	1 *)	
od jeneralnego sztabu kwatermistrzowskiego: kwatermistrz (jeżeli nie mają charakteru oficerskiego)	1	.	1	1	1	1	
wegmejster (jeżeli nie mają charakteru oficerskiego)	1	.	1	1	1	1	
mistrz pociągów (jeżeli nie mają charakteru oficerskiego)	1	.	1	1	1	1	
profos (jeżeli nie mają charakteru oficerskiego)	1	.	1	1	1	1	
furyer (jeżeli nie mają charakteru oficerskiego)	1	.	1	1	1	1	

Wszyscy inni wojskowi, począwszy od feldwebla i równych mu szarż niżéj licząc, z wyjątkiem foryszyców i sług prywatnych, pomieszczeni będą wspólnie albo w koszarach, albo w prywatnych domach.

Foryszycom i sługom prywatnym, niemogącym być pomieszczonymi przy panach swoich, należy się wspólna kwatera; wszelako każdy oficer, zakwaterowany stósownie do przepisów, winien pomieścić swego sługę przy sobie.

Stajnie i wozownie mianowicie	w czasie kwaterunku ciągłego: stajnie na konie	komora na furaż i siodła	wozownia	w przechodzie: stajnie na konie	wozownia	Uwaga
Wielki sztab główny.						
Feldmarszałek	12	1	3	12	3	Ustanowieni komendantami fortec jenerałowie, oficerowie sztabowi przy komisyach garnizonu, artyleryi i mundurowych, tudzież przy komendach szpitalowych, transportowych i placowych, tudzież oficerowie od marynarki wojennéj, nie mają prawa żądania stajen kosztem skarbu. Stajnia, tak w czasie kwaterunku ciągłego, jakoteż w przechodzie, należy się tylko na tyle koni, ile dotyczący wojskowy trzymać ma prawo i rzeczywiście na stajni trzyma. Jeżeli w miejscu jakiém nie można wynaleźć należytego mieszkania w zupełności, należy się kontentować mniejszém pomieszczeniem tak w czasie kwaterunku ciągłego, jako też w przechodzie.
Feldzajgmeister (jenerał artyleryi) albo jenerał kawaleryi	8	1	2	8	2	
Feldmarszałek-porucznik (jako komendant dywizyi)	7	1	2	7	2	
jenerałmajor (jako brygadyer)	6	1	2	6	2	
Adjutanci przy komendzie wojskowéj krajowéj.						
podpułkownik	5	1	1	5	1	
major	4	1	1	4	1	
Główny sztab kwatermistrzowski.						
pułkownik } chociaż są adjutantami téj branszy	6	1	2	6	2	
podpułkownik } chociaż są adjutantami téj branszy	5	1	1	5	1	
major	4	1	1	4	1	
kapitan 1. klasy	3	1	.	3	.	
„ 2 „	2	1	.	2	.	
dyrektor inżynieryi polowéj	3	1	2	3	2	
Piechota linijowa, graniczna i sztabowa, strzelcy, inżynierya, pionery, artylerya polowa i forteczna, korpus bombardyerów i rakietników, tudzież korpus sanitarny.						
pułkownik	5	1	2	5	2	
podpułkownik	4	1	1	4	1	
major	3	1	1	3	1	
kapitan (jako komendant batalionu)	2	1	.	2	.	
kapitan (jako adjutant przy feldzajgmajstrze)	1	.	.	1	.	
adjutant dywizyi, brygady, pułku, batalionu, lub osobnego korpusu	1	.	.	1	.	
Kawalerya, dragoni sztabowi i strzelcy posłannicy.						
pułkownik	8	1	2	8	2	
podpułkownik	8	1	1	8	1	
major	9	1	1	9	1	
piérwszy } rotmistrz	5	1	.	5	.	
drugi } rotmistrz	4	1	.	4	.	
porucznik i podporucznik także jako adjutant	3	1	.	3	.	
kapelan pułkowy, lekarz, audytor, lub rachmistrz	2	1	.	2	.	
profos pułkowy	3	1	.	3	.	
Pociągi.						
pułkownik	3	1	2	3	2	
podpułkownik czyli major	3	1	1	3	1	
rotmistrz 1. i 2. klasy } przy dywizyach	3	1	.	3	.	
porucznik i podporucznik } przy dywizyach	1	.	.	1	.	
adjutant	1	.	.	1	.	
rotmistrz, porucznik i podporucznik przy dépot (składzie)	2	1	.	2	.	
Wszystkim konnym od wachmistrza i równych mu szarż i osób wojskowych niżéj licząc, należy się stajnia na jednego konia.						

URZĄDZENIE.

Co do urządzenia, należącego się oficerom w czasie kwaterunku ciągłego, zobacz wykaz *C.*

W przechodzie, żądać może każdy oficer czyste łoże, jakie się w domu znajduje, w każdym pokoju jeden stół, przynajmniéj jeden stołek, oprócz tego naczynie do mycia i do picia; żołniérze zaś mogą żądać świéżéj słomy na posłanie i jakiego sprzętu do zawieszenia munduru i broni.

Opał i światło.

Żądanie opału i światła dla wojska w czasie przechodu, ograniczyć się winno na najgwałtowniejszą tylko potrzebę.

Słoma na stajnię, światło stajenne i urządzenie stajni.

Słomy na posłanie dla koni, należy się po 3 funty na jeden dzień i jednę noc razem, lub tylko na jednę noc. Tam, gdzie gospodarz sam używa tylko liścia lub trawy leśnéj, można także tylko takowéj żądać.

Co do światła stajennego i urządzenia stajni, żądać tego można tylko o ile jest najpotrzebniejszém i co w domu jest używaném.

O pożywieniu.

Wszyscy oficerowie, sami się żywić powinni.

Żołniérzom należy się w przechodzie obiad, jaki jest zwyczajny w każdém miejscu, składający się z pół funta mięsa wagi wiedeńskiéj, o ile można mięsa wołowego, i jeszcze drugiéj potrawy.

Chleba nie wolno żądać. Jeżeli kwaterunek ma miejsce w koszarach gminnych lub w izbie wojskowéj żołniérstwa prostego, w ówczas gmina obowiązana jest dostarczyć wyznaczone pożywienie, tudzież potrzebne światło, opał i słomę.

Jeżeliby w czasie przechodu, potrzeba było osobnéj miejscowości dla transportu jeńców i t. p., należy żądać takowéj w każdym razie na piśmie.

Jeżeli się odbywa przechód na stopie wojennéj, w ówczas należy także postarać się o pomieszczenie przeznaczonéj liczby koni.

B. Wykaz

mieszkania i innych potrzeb, należących się c. k. urzędnikom administracyi wojskowéj i osobom do téjże należącym, tak w czasie kwaterunku ciągłego, jako téż w przechodzie.

Pomieszkanie mianowicie	w czasie kwaterunku ciągłego: pokoje	komora	kuchnia	strych	drwalnia	w przechodzie: pokoje	Uwaga
Kancelarya wojenna polowa i marynarska.							
Sekretarz	4	1	1	1	1	2	Urzędnicy przy administracyi wojskowéj i osoby do niéj należące, mogą w przechodzie (w podróży) domagać się tylko wtenczas pomieszczeń obok wyszczególnionych, jeżeli nie pobierają dyet; a w czasie ciągłego kwaterunku, obowiązani są sami sobie sprawić urządzenie domu. Jeżeli wypadnie kwaterować takich urzędników lub osoby do marynarki należące, które tu nie są wymienione, należy oznaczyć dla nich należności kwaterunku na podstawie równéj kategoryi innych urzędników i osób wojskowych, a jeżeli to uskutecznić się nie da, na podstawie dyet.
koncepista	3	.	1	1	1	1	
protokolista	3	.	1	1	1	1	
registrator	3	1	1	1	1	1	
registrant	3	.	1	1	1	1	
akcesista przy registraturze	2	.	1	1	1	1	
kancelista	2	.	1	1	1	1	
adjunkt kancelaryjny	2	.	1	1	1	1	
Komisaryat wojenny polowy i marynarski.							
nadkomisarz	4	1	1	1	1	2	
komisarz	3	1	1	1	1	1	
adjunkt	3	.	1	1	1	1	
akcesysta	2	.	1	1	1	1	
Zarząd marynarski.							
nadintendent	4	1	1	1	1	2	
intendent	3	1	1	1	1	1	
podintendent	3	.	1	1	1	1	
administrator (zarządca) magazynowy	2	1	1	1	1	1	
adjunkt } administracyjni	2	1	1	1	1	1	
asystent } administracyjni	2	.	1	1	1	1	
Urząd płatniczy wojenno-krajowy, kasy wojenne, urząd płatniczy marynarki wojennéj.							
płatnik	4	1	1	1	1	2	
kontrolor	3	1	1	1	1	1	
kasyer	3	1	1	1	1	1	
oficer kasowy	2	.	1	1	1	1	
kancelista kasowy	2	.	1	1	1	1	
Judicium delegatum militare, Audytoryat sztabowy i wydział sądownictwa marynarki.							
Administrator depozytów	3		1	1	1	1	
protokolista rady	3	.	1	1	1	1	
aktuaryusz sądowy i taksator	3	.	1	1	1	1	
protokolista przy protokóle podawczym	3	.	1	1	1	1	
komisarz do spisania aktów śmierci	2	.	1	1	1	1	
kancelista	2	.	1	1	1	1	
adjunkt kancelaryjny	2	.	1	1	1	1	
jenerał audytor-porucznik	4	1	1	1	1	2	

Mieszkanie mianowicie	w czasie kwaterunku ciągłego: pokoje	komora	kuchnia	strych	drwalnia	w przechodzie: pokoje	Uwaga
Audytor sztabowy	4	1	1	1	1	2	Z resztą postanowienia dotyczące oficerów i wskazane w uwagach do wykazu A. zastósowane także być winny do urzędników i osób należących do administracyi wojskowéj.
audytor garnizonu (stósownie do swego stopnia oficerskiego)	.	.	.	.	.	1	
profos sztabowy	1	.	1	1	1	1	
Bransza zaopatrzenia wojska.							
administrator (zarządca) wyższy	4	1	1	1	1	2	
administrator	3	1	1	1	1	1	
adjunkt	3	.	1	1	1	1	
asystent	2	.	1	1	1	1	
nadpiekarz	2	.	1	1	1	1	
Bransza mundurowa.							
rachmistrz	3	.	1	1	1	1	
werkmistrz	1	1	1	1	1	1	
adjunkt rachunkowy	2	.	1	1	1	1	
Dyrekcya główna inżynieryi i artyleryi.							
radzca urzędowy	4	1	1	1	1	2	
sekretarz urzędowy	3	1	1	1	1	1	
Dyrekcya inżynieryi.							
rachmistrz	3	.	1	1	1	1	
adjunkt rachmistrza	2	.	1	1	1	1	
asystent	1	.	1	1	1	1	
werkmistrz	1	1	1	1	1	1	
Duchowieństwo wojskowe.							
Superior polowy	3	1	1	1	1	1	
kapelan garnizonu lub szpitala	2	.	1	1	1	1	
Najwyższa dyrekcya służby lekarskiéj polowéj.							
najwyższy lekarz polowy	5	2	1	1	1	2	
dyrygujący lekarz sztabowy I klassy	5	1	1	1	1	2	
„ „ „ II „	4	1	1	1	1	2	
sztabowy lekarz polowy	4	1	1	1	1	2	
Administracya polowa lekarstw.							
Administrator lekarstw czyli dyrektor apteki polowéj	3	1	1	1	1	1	
prowizor	3	.	1	1	1	1	
rachmistrz	2	.	1	1	1	1	
kancelista	2	.	1	1	1	1	
senior	2	1	1	1	1	1	
subjekt	1	1	1	1	1	1	
Personale szpitalów polowych.							
administrator szpitala	3	1	1	1	1	1	
rachmistrz z kancellaryą	3	1	1	1	1	1	
„ bez kancelaryi	2	.	1	1	1	1	
adjunkt rachmistrza	2	.	1	1	1	1	
kapelan	2	.	1	1	1	1	
furyer	1	.	1	1	1	*)	*) W przechodzie dla furyerów bezżennych, albo dla 1go żonatego, jeden pokój, oprócz tego wspólnie.
Zarząd koszar.							
administrator koszar (stósownie do swego stopnia oficerskiego)	.	.	1	1	1	1	

C. Urządzenie kwater dla oficerów i osób należących do sztabu.

Kwatery przydzielone oficerom i osobom należącym do sztabu, winny być zaopatrzone w następujące sprzęty, mogące być z drzewa miękkiego i pociągnięte pokostem olejnym.

Dla jenerała lub oficera sztabowego.

łóżko,
szafa do wiészania, 2 szafy do składania,
sześć stołów,
dwanaście stołków i sofa.

Dla foryszyca.

łóżko,
stół,
dwa stołki.

Dla kapitana lub rotmistrza.

łóżko,
jedna szafa do wiészania, jedna do składania,
cztéry stoły,
ośm stołków.

Dla foryszyca.

łóżko,
stół,
dwa stołki.

Dla oficera wyższego.

łóżko,
jedna szafa do wiészania, jedna do składania,
dwa stoły,
cztéry stołki.

Dla sługi prywatnego.

łóżko,
stół,
dwa stołki.

Dla każdego oficera, stoliczek nocny, wiészadło na suknie, naczynie do mycia, także flaszka i szklanka do picia, nakoniec wiészadło dla foryszyca lub sługi prywatnego. W miejscach, gdzie zamiast pieców znajdują się kominki, ponoszący kwaterunek, winien dostarczyć potrzebne do kominka sprzęty, a gdzie nie ma prewetów, dostarczyć winien stolców wedle potrzeby.

D. Urządzenie izby na czynsz wojskowy.

1.

Izba na czynsz wojskowy, wystarczyć powinna przynajmniéj na pomieszczenie siedmiu ludzi.

2.

Urządzenie takowéj składać się winno:

a) z łóżka z posłaniem dla każdego z ludzi osobno, przyczém musi być zostawiona przestrzeń najmniéj trzech stóp wiédeńskich między dwoma łóżkami,

b) ze stołu spólnego,

c) „ stołka dla każdego z ludzi z osobna,

d) „ spólnéj ławy lub z jednego podnóżka,

e) z wiészadła na wiészanie munduru i broni,

f) z pułki na chléb.

3.

Do łóżka w koszarach lub w izbie na czynsz wojskowy, należy łóżko z drzewa miękkiego lub ze żelaza, siennik z ćwielichu lub mocnego płótna, na dwa i trzy ćwierci łokcia wiédeńskiego długi, a na półtora łokcia széroki, napchany słomą trzydzieści funtów wiedeńskiéj wagi, poduszka z takiéj saméj materyi jak siennik, półtora łokcia długa a jeden łokieć széroka, także dostatecznie słomą napełniona; dwa prześcieradła, każde trzy łokcie długie a półtora łokcia szerokie; kołdra letnia, dwa i trzy ćwierci łokcia długa a półtora łokcia széroka, i kołdra zimowa lub koc takiéj saméj długości i szérokości.

4.

Siennik co trzy miesiące, poduszka co miesiąc, świéżą słomą napchane być winny; oprócz zbrudzenia przypadkowego, nie wymaga się, żeby siennik częściéj jak dwa razy do roku był prany.

Kołdra zimowa lub koc, musi być co rok wyprany, a to w Maju. Letnie kołdry powinny być prane co rok dwa razy w końcu Kwietnia i w końcu Października, prześcieradła zaś, poszewki na poduszki raz co miesiąc.

5.

Jeżeli można, powinna każda izba na czynsz wojskowy, miéć swoję własną kuchnię, jeżeli zaś w jednym budynku znajduje się kilka takich izb na czynsz wojskowy, w ówczas należy znajdującym się we wszystkich izbach żołnierskim koleżeństwom przydzielić spólną, wszelakoż dostateczną kuchnię.

Jeżeli w domu znajduje się tylko jedna izba na czynsz wojskowy i tylko jedna kuchnia, w ówczas używanie jéj może być spólne z posiadaczem domu.

E. Urządzenie stajni na czynsz wojskowy.

1.

Jeżeli konie wojskowe umieszczone być mają w stajni na czynsz wojskowy, w ówczas miejsce na konia jednego, opatrzone w drągi przegrodne, zajmować powinno pięć stóp wiédeńskich w szérokości a dziewięć stóp w długości, przy podwójnym rzędzie koni, potrzebna jest na przejście przestrzeń niemniéj ośm stóp széroka.

2.

Podłoga powinna być, jeżeli można, dylowana, lub opatrzona dobrze utrzymywanym pokładem z gliny.

3.

Urządzenie takiéj stajni, składa się, tam gdzie jeden lub dwa konie stoją:

z jednego wiadra do pojenia,
z wideł drewnianych do słomy,
z miotły do stajni,
z żłobu, i
z jednéj latarni stajennéj.

Dla trzech lub czterech koni

z tych samych sprzętów w podwójnéj ilości, z wyjątkiem latarni.

Dla pięciu lub sześciu koni

z tych samych sprzętów w potrójnéj ilości i dwóch latarń.

Oprócz tego, powinny się znajdować w każdéj stajni: szufla, skrzynia na owies i schowy na siodła, narzady i furaż.

4.

Jeżeli jest kilka koni w jednéj stajni, należy także ustawić tamże łoże dla jednego żołniérza.

F. O urządzeniu placów do ćwiczenia w broni i jeżdżeniu (ujeżdżalń).

1.

Place przeznaczone dla ćwiczenia w broni, winny z reguły mieć:

dla batalionu piechoty 400 kroków długości i tyleż szérokości,
dla szwadronu 600 kroków długości i równie tyleż szérokości,
dla bateryi 800 kroków długości i 500 szérokości,

licząc pięć kroków na dwa sążnie wiédeńskie.

Jeżeli nie można wynaleźć placu takiego kształtu lub takiéj wielkości, należy poprzestać na kształcie i wielkości zbliżonéj. Dla większych korpusów wojska, należy się starać o stósowne powiększenie placu.

2.

Place, przeznaczone do zwykłych ćwiczeń w jeżdżeniu, winny mieć w przestrzeni 60 kroków długości a około 30 kroków szérokości.

G. Wymiar czynszu za kwatery wojskowe

dla niższéj Austryi, Czech, Morawii i Szląska.

Gminy I. klasa	Gminy II. klasa	Gminy III. klasa	Gminy IV. klasa	Stopnie i miejscowości	Czynsz roczny według klasy 1. wynosi złotych reńskich	2.	3.	4.
Wiedeń	Reichenberg	Wszystkie inne gminy, liczące najmniéj 2000 mieszkańców	Wszystkie gminy, liczące mniéj jak 2000 mieszkańców	Feldmarszałek-porucznik	Dla Wiednia i Pragi, pozostają dotychczasowe płace za kwatery.	360	290	240
	Berno			Jenerał-major		280	225	190
Praga	Ołomuniec			Pułkownik		250	200	170
	Opawa			podpułkownik albo major		195	160	130
				kapitan lub rotmistrz		145	120	100
				porucznik lub podporucznik		90	70	60
				kapitan pułkowy, audytor lub rachmistrz .		90	70	60
				adjutant dywizyi, brygady, pułku lub batalionu		90	70	60
				lekarz pułkowy		145	120	100
				nadlekarz lub nadchirurg		90	70	60
				chirurg niższy		60	50	40
				profos pułkowy		60	50	40
				kancelarya dla audytora pułkowego, lekarza, lub adjutanta		45	35	25
				kancelarya i archiwum dla rachmistrza pułkowego		60	50	40
				izba na areszt oficerski		45	35	25
				sztokhauz pułkowy		45	35	25
				odwach		45	35	25
				szpital dla pułku		320	280	240
				szpital dla dywizyi		160	140	120
				izba dla maroderów wraz z kuchnią . .		70	60	50
				magazyn mundurów: dla pułku		80	60	50
				magazyn mundurów: dla kompanii lub szwadronu .		40	30	25
				magazyn: na furaż szwadronu . . .		80	60	50
				magazyn: na proch		35	25	20
				stajnia na: 1 konia		15	12	8
				stajnia na: 2 konie		30	24	16
				stajnia na: 3 konie		42	34	22
				stajnia na: każdego konia więcéj . .		10	8	5
				szopa na jeden wóz		15	12	8

Uwaga. Miara czynszu najemnego dla oficerów i osób do sztabu należących przy kawaleryi, tudzież dla wszystkich stopni, trzymających konie i powozy według przepisów, równie jak dla tych wojskowych, którym do pełnienia służby należy się, oprócz mieszkania, wyznaczonego wedle kompetencyi, także pokój do urzędowania, lub inna podobna lokalność, składa się z czynszu za kwaterę odpowiednią stopniowi służby, z dodatkiem téj kwoty, która wypada za stajnie, według liczby koni trzymanych rzeczywiście na stajni i za inne potrzebne lokalności, stósownie do powyższéj taryfy czynszu. Za urządzenie kwatery, należy dopłacić 10 proc. czynszu tu wyżéj oznaczonego, przypadającego za kwaterę oficerską.

G. Wymiar czynszu za kwatery wojskowe

dla Węgier, Sławonii, dla województ. Serbskiego i dla Siedmiogrodu.

Gminy — klasa I.	II.	III.	IV.	Stopnie i miejscowości	Czynsz roczny według klasy 1.	2.	3.	4.
					wynosi złotych reńskich			
Buda	W. Warażdyn	Wszystkie inne gminy, liczące najmniéj 2000 mieszkańców	Wszystkie gminy, liczące mniéj jak 2000 mieszkańców	Feldmarszałek-porucznik	500	360	290	240
	Koszyce			Jenerał-major	400	280	225	190
Peszt	Oedenburg			Pułkownik	340	250	200	170
	Preszburg			podpułkownik albo major	260	190	150	130
	Temeszwar			kapitan lub rotmistrz	180	130	100	90
	Hermannstadt			porucznik lub podporucznik	120	90	70	60
	Klausenburg			kapitan pułkowy, audytor lub rachmistrz	120	90	70	60
	(Kołozwar)			adjutant dywizyi, brygady, pułku lub batalionu	120	90	70	60
	Kronstadt			lekarz pułkowy	180	130	100	90
				nadlekarz lub nadchirurg	120	90	70	60
				chirurg niższy	70	55	45	35
				profos pułkowy	70	55	45	35
				kancelarya dla audytora pułkowego, lekarza, lub adjutanta	60	40	30	25
				kancelarya i archiwum dla rachmistrza pułkowego	70	55	45	35
				izba na areszt oficerski	60	40	30	25
				sztokhauz pułkowy	60	40	30	25
				odwach	60	40	30	25
				szpital dla pułku	400	280	230	190
				szpital dla dywizyi	200	140	110	90
				izba dla maroderów wraz z kuchnią	80	65	55	45
				magazyn mundurów dla pułku	100	80	60	50
				magazyn mundurów dla kompanii lub szwadronu	50	40	30	20
				magazyn na furaż szwadronu	100	80	60	50
				magazyn na proch	40	30	25	20
				stajnia na 1 konia	10	8	6	5
				stajnia na 2 konie	20	16	12	10
				stajnia na 3 konie	28	22	17	14
				stajnia na każdego konia więcéj	7	5	4	3
				szopa na jeden wóz	10	8	6	5

Uwaga. Miara czynszu najemnego dla oficerów i osób do sztabu należących przy kawaleryi, tudzież dla wszystkich stopni, trzymających konie i powozy według przepisów, równie jak dla tych wojskowych, którym do pełnienia służby należy się, oprócz mieszkania, wyznaczonego wedle kompetencyi, także pokój do urzędowania, lub inna podobna lokalność, składa się z czynszu za kwaterę odpowiednią stopniowi służby, z dodatkiem téj kwoty, która wypada za stajnie, według liczby koni trzymanych rzeczywiście na stajni i za inne potrzebne lokalności, stósownie do powyższéj taryfy czynszu. Za urządzenie kwatery, należy dopłacić 10 proc. czynszu tu wyżéj oznaczonego, przypadającego za kwaterę oficerską.

ROZRZĄDZENIE
Ministerstw spraw wewnętrznych, wojny i finansów,

z dnia 25 Maja 1851

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

w przedmiocie rozdzielenia gmin na trzy klassy, ustanowione w §. 28 zatwierdzonego przez Najjaśniejszego Pana przepisu o kwatcrowaniu wojska, z dnia 15 Maja b. r., w celu wynagrodzenia za pokój oficerski w przechdzie.

W celu przeprowadzenia zatwierdzonego przez Najjaśniejszego Pana przepisu o kwaterunku wojska, z d. 15 Maja b. r. *), Ministerstwa spraw wewnętrznych, wojny i finansów, rozporządziły rozdzielenie gmin na trzy, w §fie 28 powyższego przepisu ustanowione klasy, dla wynagrodzenia za pokój oficerski w przechodzie, w sposobie, wyrażonym, w załączonym wykazie, z zastrzeżeniem zmian, jakie doświadczenie za potrzebne wskaże.

Krauss m. p. **Bach** m. p. **Csorich** m. p.

ROZDZIAŁ PROWIZORYCZNIE USTANOWIONY
na trzy klasy, w celu oznaczenia wynagrodzenia za pokój oficerski w przechodzie.

I. klassa	II. klasa		III. klasa
dziennie po			
20 krajcarów	15 krajcarów		8 krajcarów
Wiedeń	Linz	Cremona	Wszystkie inne miasta i gminy.
Praga	Solnogród	Pawia	
Medyolan	Grac	Padowa	
Buda i Peszt	Lublana	Werona	
Tryest	Celowiec	Vicenza	
Lwów	Insbruk	Udyne	
Wenecya	Reichenberg	Treviso	
	Berno	Oedenburg	
	Ołomuniec	Koszyce	
	Opawa	Preszburg	
	Kraków	Wielki Warażdyn	
	Brody	Temeszwar	
	Czerniowce	Hermanstadt	
	Zara	Kołozwar	
	Brescia	Kronstadt	
	Bergamo	Zagrzeb	
	Mantua	Fiume	

*) Dziennik praw państwa z r. 1851, część XXXVIII. Nr. 124.

ROZRZĄDZENIE
Ministerstw spraw wewnętrznych, wojny i finansów

z dnia 25 Maja 1851,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

w przedmiocie tymczasowego wynagrodzenia za prowidowanie wojskowych w przechodzie.

Aby zaprowadzić jak najprędzéj przepis co do prowidowania za stósownem wynagrodzeniem, wojskowości będącéj w przechodzie, od feldwebla i równych jemu stopni niżéj idąc, zawarty w §. 31 zatwierdzonéj przez Najjaśniejszego Pana ustawy o kwaterowaniu wojska, wydanéj d. 15 Maja b. r.*), Ministerstwa spraw wewnętrznych, wojny i finansów wyznaczyły powyższe wynagrodzenie za dzień jeden w kwotach wyszczególnionych w załączonym wykazie.

Krauss m. p. **Bach** m. p. **Csorich** m. p.

PROWIZORYCZNIE USTANOWIONE WYNAGRODZENIE

za obiad dla żołniérza jednego od felwebla niżéj idąc, w przechodzie w każdym kraju koronnym.

n a					
cztéry	pięć	sześć	siedm	ośm	dziewięć
k r a j c a r ó w	w				
Galicyi na Bukowinie w Siedmiogrodzie Dalmacyi	we Węgrzech w Serbskiém województwie i Banacie Temeskim	Austryi wyższéj i Solnogrodzie	Czechach Morawii Szląsku Styryi Krainie Karyntyi Nadbrzeżu i Tryeście	Austryi niższéj	Tyrolu i Voralbergu Królestwie Lombardzko-Weneckiém

*) W części XXXVIII. Nro 124 Dziennika praw.